

Tt036212.ttf
ParkAvenue BT

0123456789

- 11 -

V Cézarei žil istý muž menom Kornélius, stotník cohorty, zvanej Italčák. Bol nábožný a bohabojný s celým svojím domom. Dával veľa almužien ľudu a ustavieň sa modlil k Bohu. Raz okolo tretej hodiny popoludní videl jasne vo videní Božieho anjela, ako prichádza k nemu a oslovuje ho: „Kornélius!” Ale on na neho hľadel a prelaknutý povedal: „Čo je, Panze?” Odpovedal mu: „Tvoje modlitby a tvoje almužny vystúpili pred Božiu tvárou a on si na ne spomenul. A teraz pošli mužov do Joppe a zavolaj si Šimona s prímením Peter; býva u istého Šimona, garbiara, čo má dom pri mori.” A keď anjel, čo s ním hovoril, odišiel, zavolal si dvoch služobcov a nábožného vojaka z tých, čo mu boli podriadení, všetko im porozprával a poslať ich do Joppe. Na druhý deň, keď boli na ceste a blížili sa k mestu, Peter vyšiel okolo poludnia na strechu modliť sa. Keď vyhladol, chcel jest. Kým mu pripravovali, padol do vyráženia. Videl otvorené nebo a zostupoval akúsi nádobu, ako veľké prestieradlo, spúštané za štyri rohy na zem. Boli v nej všetky druhy štvornožcov, zemeplazov a nebeské vtáctvo. I zaznel mu hlas: „Peter, vstan, zabýej a jedz!” Ale Peter povedal: „Nijakým činom, Panze, véd som nikdy nepochorený a nečistý.” Ale hlas sa mu ozval znova, druhý raz: „Čo Boh očisti, ty nenazývaj poškoreným.” Toto sa opakovalo tri razy a hned bola nádoba vzatá do neba. Kým bol Peter v rozpakocho, čo to bol za úkaz, ktorý videl, zastali pri bráne muži, ktorých poslał Kornélius, a dopytovali sa na Šimonov dom. Zavolali a pájitali sa, či tam býva Šimon s prímením Peter. Ako Peter premýšľal o videní, Duch mu povedal: „Hľadajú ťa traja muži. Vstan tieľa, zíd’ dolu a bez vŕhania chod s nimi, lebo som ich ja poslał.” Peter zišiel k mužom a povedal: „Ja som ten, ktorého hľadáte. Králi čomu ste príšli?” Oni povedali: „Stotník Kornélius, spravodlivý a bohabojný muž, ktorému celý židovský národ vydáva svedectvo, dostal pokyn od sväteho anjela aby si ňa pozval do domu a vypočul tvoje slová.” Zavolal ich tieľa dnu a pohostil. Na druhý deň vstal a ſiel s nimi a niektorí bratia z Joppe ho sprevádzali. V ďalší deň prišiel do Cézarej. Kornélius ich už čakal spolu s pozvanými príbuznými a najblížimi priateľmi. Keď Peter prichádzal, Kornélius mu vyšiel v ústrety, padol mu k nohám a poklonil sa. Ale Peter ho zdvíhol a povedal mu: „Vstan, aj ja som len ľovek.” Ako sa s ním rozprával, vošiel dnu a našiel tam mnoho zhromaždených. I povedal im: „Vy viete, že Ľud sa nesmie spoločiť ani stretnúť s cudzincom. Ale mne Boh ukázał, že nemám nikoho nazývať poškoreným alebo nečistým ľovekom. Preto som prišiel bez vŕhania, keď ste ma pozvali. A pájtam sa, kvôli čomu ste ma pozvali?” Kornélius povedal: „Sú to štyri dni práve v tuto hodinu, čo som sa o tretej hodine popoludní modlil vo svojom dome. Tu predo mnou zastal muž v bielom odevе a povedal mi: „Kornélius, tvoja modlitba je vyslyšaná a Boh si spomenul na tvoje almužny. Pošli tieľa do Joppe a zavolaj si Šimona s prímením Peter; býva v dome garbiara Šimona pri mori.” Hned som tieľa poslał po teľa a ty si dobre utobil, že si prišiel. A teraz sme my všetci tu pred Božou tvárou, aby sme vypočuli všetko, čo ti Pán príkázal.” Uvedy Peter otvoril ústa a povedal: „Naozaj poznávam, že Boh nenadzíva nikomu, ale v každom národe mu je milý ten, kto sa ho bojí a koná spravodlivo. Synom Izraela zosľal slovo a zvestoval pokoj skrze Ježiša Krista; on je Pánom všetkých: Vy viete, čo sa počnúc od Galilej po krst, ktorý hľásal Ján, dialo po celej Judei; ako Boh pomazal Ježiša z Nazareta Duchom Svätým a mocou a on shodil, dobre robil a uzdravoval všetkých posadnutých diablob, lebo bol s ním Boh. A my sme svedkami všetkého, čo utobil v judejskej krajinе i v Jeruzaleme. Ale zavesili ho na drevo a zabili. Boh ho tretieho dňa vzkríseil a dal mu, aby sa zjavil – nie všetkemu ľudu, ale svedkom, ktorých Boh vopred utíšil, nám, čo sme s ním po jeho zmŕtvychvstaní jedli a páli. A príkázal nám, aby sme ľudu hľásali a dosvedčovali, že to jeho Boh ustanovił za sudec živých i mŕtvych. Jemu vydávajú všetci proroci svedectvo, že pre jeho meno dosiahne odpustenie hrieskov každého, kto v neho verí.” Kým Peter toto hovoril, zostúpil Duch Svätý na všetkých, čo počívali slovo. A veriaci z obrezy, čo prišli s Petrom, žasli, že sa dar Ducha Svätého vylíal aj na pohanov, lebo ich počívali hovorit jazykmi a velebit Boha. Uvedy Peter povedal: „Môže ešte niekto zabrániť, aby boli vodou pokrstení tí, čo dostali Ducha Svätého tak ako my?” A rozkázal ich pokrstiť v mene Ježiša Krista. Potom ho prosili, aby u nich niekoľko dní zostal.